

Nieuwsbrief mei 2012



De kleuterschool in Mkandira



We zijn nu 6 weken aan de slag geweest op de kleuterschool in het dorp Mkandira.

Het klasgebeuren is in deze tijd helemaal veranderd: i.p.v. de hele ochtend passief opdreunwerk zijn de kinderen nu actief bezig. Kinderen pikken dan ook snel dingen op... De leerkrachten het één en ander bijbrengen is een stuk moeilijker en kost veel energie.

In de vorige nieuwsbrief vertelden we over juf Maria, die wees is en vaak 'rot'klusjes opgedragen krijgt en daardoor vaak niet kan komen

lesgeven. Deze juf is ondertussen niet meer op school, ze is waarschijnlijk in een dorp enkele kilometers verderop



getrouwd. Ondertussen is er een nieuwe leerkracht, een vrolijke jongen, maar helaas spreekt hij (net als juf Eliza) zo goed als geen woord Engels.

Omdat het op deze manier niet doenbaar is om de leerkrachten te trainen, komt Wakisa nu ook elke dag helpen. (Wakisa en haar man zijn de oprichters van de schooltjes van Hart of joy.) Wakisa snapt dingen snel en kan het dan duidelijk maken aan Amos en Eliza.



Schilderen met verf van rode en zwarte aarde.

Het valt ons wel op hoeveel kinderen er vaak helemaal futloos bijzitten, vooral de hele kleintjes. Maar dat is ook niet zo gek als ze geen ontbijt krijgen of met een zakje pinda's in de hand als ontbijt naar school komen. Daarnaast zijn kinderen het hier ook niet gewend om zelf iets te moeten doen, bijvoorbeeld rechtstaan. Ze worden gewoon omhooggetrokken. De school is eigenlijk voor kinderen vanaf 2 $\frac{1}{2}$ jaar, maar naar ons inschattingsvermogen zitten er zeker enkele kinderen tussen die de 2-jaar nog (lang) niet bereikt hebben.

Er komen dagelijks zo'n 50 á 60 kinderen naar school. De oudere kinderen zitten in het grotere lokaal en de kleintjes worden met z'n allen in een ruimte van zo'n 2 op 3 meter gepropt (vaak zo'n 30 kinderen, en dan de juffen erbij).

Een iets groter gebouw is nog niet zo'n gek idee voor de toekomst ☺.



Lijm van cassavameel.

Naast het geven van lestitips, het aanleren van liedjes, hoekenwerk, sport en spelactiviteiten hebben we de leerkrachten ook geleerd hoe ze goedkoop (of gratis) kunnen schilderen en knutselen door zelf verf en lijm te maken.



De training in deze school van Hart of Joy zit er nu op. De tijd zal moeten uitwijzen of dit 6-weken programma ook op de langere termijn werkt. We vermoeden niet dat ze snel weer volledig in het oude patroon van opdreunwerk terug zullen vallen aangezien ze nu veel handreikingen gekregen hebben. Misschien wordt het op de duur echter een wat slapper afgietseltje, maar ook dan zal het lesprogramma veel gevarieerder zijn dan voorheen en vinden wij het programma reeds de moeite van het uitvoeren waard. Het grootste knelpunt wordt waarschijnlijk het wisselen van leerkrachten. Aangezien dit allemaal vrijwilligers zijn, is er wel nog eens verloop. De afspraak hieromtrent is dat ze minimaal een maand op voorhand aan moeten geven te willen stoppen, zodat een nieuwe vrijwilliger ingewerkt kan worden. Maar of dit in de praktijk ook zo zal werken?

We blijven ook dit schooltje natuurlijk nog van dichtbij steunen en begeleiden. Wakisa en Innocent zijn heel blij met de hulp die we hun schooltjes kunnen bieden. Gloria, de leerkracht van een ander schooltje van Hart of Joy, had van Wakisa al verhalen gehoord en wou niet dat 'haar' kinderen achter zouden blijven. Of we dus ook a.u.b. het programma voor haar konden kopiëren, want dan kon ze vast oefenen. Geweldig! Heel leuk dat we de mensen zo kunnen motiveren en ze verderop willen komen. Eigen motivatie zorgt voor de beste slaagkansen.

Devaluatie van de Kwacha

Het lijkt erop alsof we elke maand in herhaling vallen en telkens een stukje van de vorige nieuwsbrief kunnen kopiëren: prijsstijgingen! Ook afgelopen periode was het weer zover. Maar deze keer gaat het zelfs verder. De Malawische Kwacha is namelijk gedevalueerd met zo'n 34 %.



Aangezien Malawi één van de armste landen ter wereld is, is het land sterk afhankelijk van de financiële hulp van Westerse landen. De afgelopen jaren was de relatie tussen Malawi en de Westerse landen erg verslechterd, oa. omwille van politieke kwesties en het financiële wanbeleid van de vorige president. De nieuwe president Joyce Banda wil de banden weer aanhalen. Het IMF (Internationaal monetair fonds) heeft al jaren geleden een devaluatie van de Kwacha geëist, wat de vorige president steeds weigerde. De devaluatie zou op termijn verbetering moeten brengen in de financiële situatie van het land: de economie wordt gestabiliseerd, meer Westerse landen willen hulp bieden en de handel met het buitenland zal aantrekkelijker worden. De boeren zullen bv. een veel betere prijs krijgen voor hun tabak.

In de grote steden waren veel winkelschappen snel leeg op de dag dat de devaluatie bekend is gemaakt. Uit angst voor extreme prijsstijgingen gingen de mensen aan het hamsteren.

Daarnaast heeft president Banda ook aangegeven enkele andere wetten in Malawi met spoed te willen herroepen. Zo wil ze het 'homoverbod' afschaffen.

Het is namelijk zo dat heel wat donorlanden hebben aangegeven te willen snijden in de hulp aan landen die homorechten niet respecteren.

In 2010 zijn in Malawi 2 mannen die zich hadden verloofd, veroordeeld tot 14 jaar celstraf en dwangarbeid. Maar onder grote druk vanuit oa. de VN heeft de toenmalige president hen gratie verleend, echter enkel en alleen op humanitaire gronden.

Als de meerderheid van het parlement akkoord gaat en men homoseksualiteit niet langer als strafbaar zal beschouwen, zou Malawi (na Zuid-Afrika) het 2^{de} Afrikaanse land worden met homorechten. Of het zover zal komen in Malawi, wordt natuurlijk afwachten. Er wordt flink wat tegenkanting verwacht vanuit kerkelijke leiders en de traditionele, terughoudende bevolking.

De kippen zijn gearriveerd

De laatste weken is de regen zo goed als weggebleven en kon het kippenhok afgewerkt worden: de binnenkant werd gepleisterd en gewit, rondom het hok werd een goot aangelegd, raam en deur werden afgewerkt, verlichting op zonne-energie werd geïnstalleerd en er werd een omheining gemaakt.



Toen het hok zo goed als af was gingen we samen met Innocent (verantwoordelijke voor de kippenboerderij) naar Mzuzu om de kippen te reserveren. Het bleek dat er al 2 dagen later een lading kippetjes klaar zou zijn voor verkoop. Dat werd de koe bij de horens vatten en de dag erop werden de laatste dingen aan het kippenhok nog snel in orde gebracht.

Op donderdag konden we de 100 kakelende beestjes ophalen. Daarnaast werd er voer ingeslagen en drink- en voederbakken aangeschaft. Het vervelende was dat de devaluatie van de Kwacha ervoor gezorgd had dat er veel mensen grote hoeveelheden voer waren komen kopen, want de prijs zou vast snel de lucht inschieten. We konden dus niet meer zoveel vinden als we eigenlijk berekend hadden voor de komende maanden.

Ondanks dat er goed voor de kippen gezorgd wordt, ze vitamines ed. krijgen, er reeds een dierenarts langs is geweest omwille van enkele ooginfecties, zijn er toch reeds 5 kippetjes dood gegaan.

De kippen waren 8 weken oud bij aankoop en zullen waarschijnlijk rond september beginnen leggen.

Bezoekje aan Singo

Tussen de training in Mkandira door, waren we ook weer eens op bezoek in Singo. Doordat we nu weer zo gefocust zijn op het beginstadium van leerkrachten trainen, was het een hele aangename/relaxte ochtend bij de Arthur nursery school. Leren, spelen, zingen en sport. Het was er heel gezellig!



We hadden hoepels gemaakt, dus shaken maar...

Je hoort soms van projecten die helemaal foutlopen als de verantwoordelijke er niet meer is. Vooral het onderhoud van gebouw en materialen laat dan vaak te wensen over. Maar met een gerust hart kunnen we zeggen dat het in Singo goed gaat. De school zag er netjes uit, er wordt klein onderhoud gedaan. Iemand uit het dorp is aangesteld om op regelmatige basis alles eens na te kijken en kleine klusjes op zich te nemen.

Ook met het beheer van de schoolrekening gaat het goed. We worden op de hoogte gehouden van wat ze van het geld eventueel hebben gekocht, hoe de rekening ervoor staat etc. Maandelijks maken we ongeveer 200 euro over, waarvan ze salarissen, onderhoud en schoolmaterialen betalen. Daarnaast betalen de kinderen ongeveer 1 euro per maand en daarvan kunnen ze het grootste deel van de pap betalen.

De leerkrachten kwamen zelf met het idee om op een stukje land zoete aardappelen te gaan planten (het volgende seizoen). Dan kunnen ze ter afwisseling van de pap ook eens thee geven met een zoete aardappel. Voorheen wisselden we wel eens af met rijstpap, maar de rijst is nu veel te duur geworden en dat is niet meer haalbaar. Wij moedigen dit initiatief ten zeerste aan!

De radio, onmisbaar!

De radio is een belangrijk communicatiemiddel in Malawi.

'Onderwijs is belangrijk, het zorgt voor een betere toekomst!'

'Van kleins af aan naar school gaan is belangrijk.'

Via de radio worden deze boodschappen tegenwoordig meer en meer verkondigd. Helaas gaan er nog steeds heel veel kinderen niet naar school, of stoppen ze halverwege de basisschool.



Er bestaat zelfs een programma dat onderwijs geeft via de radio. Een grappig concept: de leerkracht voor het bord, een radio op zonne-energie in de klas, die de leerkracht en kinderen instructies geeft. Dagelijks 30 minuten. Leerkrachten die aan dit programma meewerken worden op voorhand op de hoogte gebracht (via sms) over de onderwerpen van dat trimester en de nodige materialen. Via de radio worden dan les-instructies gegeven. Op die manier leren leerkrachten nieuwe lesmethoden. Wijzelf hebben het nog nergens gezien, maar horen er wel eens over.

De radio is ook belangrijk om te horen of je al dan niet geslaagd bent. Alle namen van studenten die geslaagd zijn (voor het hoger onderwijs-HBO, universiteit, en landelijke examens van de middelbare school) worden namelijk via de radio omgeroepen.

Verder zorgt de radio ervoor dat je weet wanneer er vakantiedagen zijn. Die worden vlak op voorhand aangekondigd. Het gebeurt wel eens dat we 's ochtends gebeld worden met de mededeling: vandaag geen school, vakantiedag. Tja, wij hebben geen radio... Nochtans een echte must have blijkbaar!

(Maar eerlijk gezegd... wij hebben de radio in de huizen en de busjes het liefst van al uit... Het volume en gekraak zijn niet om aan te horen...)